

[Schak Nielsen]

me det gamle ordsprog: »Blev alle tyve hængt, blev verden tyndt befolket.«

Det er rigtigt, at christianitterne har krænk- et ejendomsretten ude på Christiania ved at bemægtige sig et område og nogle aflagte bygninger, der ikke var deres. Men sløsede ejeren nu ikke også lidt med sin ejendomsret i sin tid? Stod det i realiteten ikke åbent for enhver klos op ad et tæt beboet kvarter? Kan man ikke med lidt god vilje sammenligne situationen med, at en familie sætter en gammel, skramlet barnevogn ud på gaden og lader den stå dér for vejr og vind? Så har familien vel stadig ejendomsret til genstanden, men er det ikke en meget mild krænkelse af ejendomsretten, hvis børnene bruger den som legevogn? Og det var jo det, der rent faktisk skete.

Det kunne måske være interessant ved passende lejlighed at diskutere ejendomsrets- begrebet princip, f. eks. hvem der har ejendomsret til Danmarks jordværdier, om det er dem, der har skabt dem, eller dem, der kom først. Eller om alle danske har lige ret til fædrelandet, eller nogle har mere ret end andre.

Vi skal passe på, at vores retfærdighed ikke bliver til selvretfærdighed. Vi er så stolte af vores retsbevidsthed, vores retsorden, vores velfærdsforanstaltninger og vores ordnede forhold. Men også den moderne civilisation har sin pris, især i en storby, og fænomenet Christiania kan godt være et udtryk for oprør mod det pæne, det glatte, det tillærte og det ensrettede.

Christianitterne havde nok store planer om et alternativt og et bedre samfund, og det er der nok nogle tusind der har haft før dem, og som har søgt det realiseret med større eller nok navnlig mindre held; der hører nu mere til noget sådant end blot god vilje.

Men Christiania er et socialt problem, og det skal behandles med den takt og den menneskelighed, som den slags problemer altid skal og bør behandles. Christiania er også et storbyproblem, og hvis man nu vil lave bulldozerløsninger med tåregas, politistave og alt det dér, for det er jo det, der bliver resultatet, hvis der skal ryddes noget, så dukker alle disse problemer op andre steder i byen, og så er vi lige vidt.

Hvis man skal have noget, der blot ligner en løsning på Christianiaproblemet eller christianialignende problemer, vil jeg blot

minde om, at man husker betydningen af det liberale sindelag, jeg omtalte i begyndelsen af min tale, nemlig fordomsfrihed, frisindethed, gavmildhed og færrest mulige indgreb over for borgerne. Men dette retfærdiggør naturligvis ikke kriminalitet, og det er der jo heller ikke nogen der vil acceptere. Derfor vil jeg også fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer justitsministeren til at foranledige, at politiet sætter alle sine kræfter ind på at finde og afsløre de bagmænd for narkohandel, der ødelægger mennesker og bykvarterer, herunder også Christiania.

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Første næstformand (Erlendsson):

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også denne dagsorden indgår nu i forhandling.

Steen Folke (VS):

Denne gang var det altså de konservative, der vandt væddeløbet med kristeligheden og centrum-ekstremisterne og fremskridtsdemagogerne om at score et par points på gallup ved at lancere Christianiasagen for 117. gang. Med de konservatives victorianske syn på sædeligheden kunne man ellers tro, at netop dette parti ville forsøge at undgå politisk prostitution, men fristelsen var for stor. Når man så oven i købet kunne tage udgangspunkt i noget, som var skrevet af den Løvetand, som af pressen er søgt gjort til konge af Christiania, så det ud til at kunne blive en nok så saftig sag.

Sagen har da heller ikke fået for lidt i pressen. Journalister har gennemført en veritabel klapjagt på christianitter, der ville sige et eller andet negativt om Christiania, og fru Inge Krogh og hr. Voigt scorede da også nok et par points ved at møde op i fristaden.

Vibeke og Per Løvetand har i dag i Information, hvor hele sagen for alvor startede med referat af deres første artikel, forsøgt at trække sagen ned på et mere virkelighedsnært plan. Man kan måske sige, det er lidt sent, men under alle omstændigheder vil denne artikel næppe interessere højrefløjens politikere synderlig.